

SLOVENSKI NAROD.

Iz vsakega dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijače velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

O pravištvu; na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Solidarnost naša.

Češki „Narodní Listy“ pišejo zadnji vtorek o sprejetji dr. Vošnjakove resolucije gledé srednjih šol in tako le pošteno slovanski govoré:

„Sami Nemci so v včerajšnjem zasedanju priznali opravičenost narodnih prizadevanj čeških in poljskih. Samo Slovencev nečejo priznati kot narod, kot živelj opravičen klicati po ravnopravnosti. Za to so češkemu narodu vsi včerajšnji ustavoverni govorniki Duchatsch, Sturm in Foregger delali poklone, kakor še niso bili slišani v tej zbornici. Ali le Slovenci naj bi ne imeli pravice do šole in do razvoja svoje narodnosti. Čehi, rekel je Duchatsch, to je vse nekaj družega, češkej ladiji se ne sme primerjati slovenska orehova lupina. A Foregger je dokazoval iz naše (češke) velike preteklosti opravičenost narodnih terjatev, katere Slovenci da némajo... Ali da bi se češko vprašanje uredilo za krvavo ceno žrtvovanja katerega izmed slovanskih narodov, tega naj od nas Nemci ne pričakujejo! Poniževanje slovenskega naroda, posmeh, s katerim so Nemci odgovarjali na njegove prošnje in pritožbe, čutili smo tudi mi! Za ministerstva meščanskega je nam ponujal Giskra pomirjenje za ceno, da prepustimo Moravane njih osodi — Sladkovski je razjarjen odbil tako ponudbo kot zločinsko. Denes smo iz pohval nemških na naš narod, ko je šlo za Slovence, slišali podobno ponudbo, ali še bolj jo odmetamo! Slovenci so Slovanje, v tem je njih moč, v tem je njih bodočnost in rešitev; in zares je bil lep trenotek v državnem zboru, ko se je pokazala tudi pri glasovanju za slovensko resolucijo solidarnost vseh Slovanov. Čehi s Češkega in z Moravskega, Poljaki, Slovenci, Hrvati so kot en mož vstali za terjatve katerega koli slovanskega plemena in z radostjo zaznamovamo, da celo Rusinov nij zadržalo njih sovraštvo do Poljakov, da se ne bi pridružili k rodovini slovanskej. Slovenci si iz tega lahko jemljó tolažbo za psovanje, s katerim jih je Duhatsch hotel obsoediti k večnej ničevosti.“

Tako češki list. To je glas srca, glas krvi. Veseli nas videti tu naglašano stališče, katero smo tudi mi v tem listu vedno zastopali, stališče solidarnosti Slovanov.

Denes beremo v čeških „Nar. listih“ telegram z Dunaja, da je češki klub poslal v oba prijateljska kluba, v poljski klub in v klub desnega centra kot posebno deputacijo dr. Riegra, dr. Šroma in kneza Lobkovica zahvaliti se za podporo Poljakov pri glasovanju o čeških terjatah. Rieger je Poljakom zahvalil se v imenu naroda češkega za dokaz bratstva. Poljaki so

sprejeli češko deputacijo prav simpatično in dr. Groholski je izjavil v imenu poljskega kluba, da Poljaki imajo za svojo dolžnost, hoditi v vseh narodnih vprašanjih skupno s Čehi, tako, da se v poljskem klubu niti nij glasovalo o tem, ali se imajo češke terjatve podpirati, ker se taka podpora razume uže sama ob sebi.

Tudi naše slovenske terjatve so Poljaki isto tako podpirali. Ako bodo slovenski poslanci izpoznali za potrebno — privatno ali bolj oficijalno, po svoje previdnosti — podoben korak zahvale storiti kot Čehi, govorili bodo gotovo od srca in duše celega slovenskega naroda.

Poleg Slovanov, to se ve da gre zahvala tudi konservativnim Nemcem, da so pomagali naše pravične stvari do zmage, to se ve, bolj iz ozirov do interesov države, do pravičnosti in iz družih ozirov nego iz simpatije do narodnosti naše, kar pa nikakor ne preči, da smo jim hvaležni. Slovan je vsacemu uže za izkazano pravičnost hvaležen.

Govor slovenskega poslanca Kluna

za dr. Vošnjakovo resolucijo o srednjih šolah v drž. zboru 23. aprila.

(Po stenografičnem zapisniku.)

(Dalje.)

Pravim Nemcem, gospoda, akoravno je njih število tako neznatno, da je sè slovenskim prebivalstvom v razmeri 1 k 23, nij se ničesa bati, kajti Slovenec vé, kako teško in bitko da je, ako se komu jemljó one pravice, katere mu gredó po naravnih in državnih zakonih, da, kar je za enega prav, mora biti tudi za družega, tedaj se on uže naravno ne prizadeva dobiti nadgospodstvo nad družimi, temuč privošči svobodo, kakeršne želi in jo ljubi, tudi drugim, po načelu: kar nehčeš, da se stori tebi, ne stori tudi ti drugim. In ravno kranjski deželni zbor, ki se opisuje obično tako rad kot non plus ultra fanatisma ter intolerance, je pri vsakej priliki, kjer je šlo za jezik, delal zmirom izjeme za ono malo Nemcev, ki stanujejo v deželi; to je gotovo posnemanja vreden izgled graškemu in celovškemu deželnemu zboru, kjer imajo vaši somišljeniki, gospoda z one (leve) strani večino, ki se pa ne ozirajo tako na Slovence, da si v teh deželah mej Nemci in Slovani nij taka razmera, kakor 1 k 23, nego kot 1 k 3.

Nemški Kočevarji to tudi izprevidajo, zato žive sè slovanskim svojim sosedom v najlepši slogi; ti se ne pritožujejo o pritiskanju in oni klici, ki se čujejo iz naše dežele o zatiranju nemštva, ne prihajajo od pravih Nemcev, ampak od takih ljudij, katerim je na tem ležeče, da ljudstva ščujejo in potem laglje v kalnej vodi ribe lové. (Dobro! na desnej. — Smeh na levej.)

Gospoda! Nemštvo je bilo veliko in močno o času, ko nikjer v Avstriji še nij bilo kake ustavoverne stranke in bode kljub temu, da g. celjskega poslanca skrbi, da se bode naposled nazaj potisnilo in zgodilo ž njim, kakor se je zgodilo s Polabi, na čast nemštvu moram reči, ravno tako močno in veliko stalo vsled naravne svoje važnosti, kadar ne bode v Avstriji o kakej ustavovernej stranki ni duha ni sluha. (Smeh na levej.)

Da omenjam zopet Kočevarjev, (Veselost na levej), moram reči: Ako bi bili mi na Kranjskem poskušali Nemce pritiskati in zatirati, tega marljivega ljudstveca bi potem zdaj ne bilo uže nikjer več. Nij tedaj res, da hočemo Nemce iz naših zavodov izpodriniti, in ravno tako neresnično je, da je nemštvo sploh v nevarnosti. Kdo vam to trdi, gospoda? Poznamo veliko veljavo nemškega jezika za kulturo in kot sredstvo, da se mnogojezični narodje avstrijski porazumevajo mej soboj; zato zahtevamo, da se otroci slovenskih staršev na naših srednjih šolah tako izobrazijo v nemščini, da si jo popolnem prisvojé.

Saj ste zadnjič čuli izjavo o nemščini prejšnjega narodnega šolskega nadzornika in jaz mislim, da ga ne bode hotel kmalu kdo desauvirati. Ako se z one (leve) strani sklicuje na veliko peticij, ki so se vložile zoper uvedbo slovenskega jezika na naših srednjih šolah, moram nasprotno naglasiti, da imamo mnogo več peticij slovenskih občin, ki nasprotno, to je, uvedbo slovenskega jezika zahtevajo; in ko so gospoda z one (leve) strani tako izključni, da izjavljajo — kakor se je n. pr. ravno v ljubljanskem mestnem zboru priznalo — da se je doslej uže itak preveč oziralo na slovenski jezik, da pa ga hočejo še bolj nazaj potisniti, kolikor se je uže doslej zgodilo, tedaj pa konstatujem, da naši ljudje ne ravnajo tako z nemškim jezikom, ampak hočejo, da je pouk iz nemškega jezika obligaten in urejen tako, kakor se glasi v peticiji ljubljanskih meščanov, da si vsak učenec in vsaka učenka pred dovršenjem srednje šole prisvoji nemški jezik v besedi in pismu in da se seznani z nemško literaturo.

Ko bi naša mladina uže zdaj ne bila preobložena, zahtevali bi celo, da bi se jej dalo možnost prisvojiti si ravno tako italijanskega jezika, kakor nemškega, ker ima italijanski jezik zbog živega občenja južno-slovanskih dežel z Italijo isto važnost kakor nemški. Ne-potrebno je tedaj res, ako se nekateri gospodje za gojenje nemštva tako vlečejo in se tako razgrevajo zavolj odpravljenja nemškega jezika iz naših srednjih šol, katero v istini ne namerja nobeden. Meni se vi zdite tako — oprostite mi to primero — kakor oni vitez, ki je vzel čelado in oklep, oborožil se sè sabljo in

sulico, smelo poskočil na svojega visocega vojnega konja, potem pa je mahal okolo sebe, boreč se proti vetru. Ako pa mi uže zahtevamo, da se na naših srednjih šolah ne prezira nemščine, to umete z lehka, da nečemo, da bi se z našim materinim jezikom ravnalo kakor s pepeluh, nego da se nanj toliko ozira, kolikor se ozira na nemški jezik po nemških deželah in da se ga vsak, kdor bode kasneje z našim ljudstvom ob čeval, prisvoji popolnem. Mi ne moremo biti teh mislij, katero je izjavil gospod naučni minister v budgetnem odseku ob posvetovanji proračuna za nauk, a katero sta denes ponovila oba predgovornika z one (leve) strani, da leži namreč gojenje nemščine v interesu države in kulture. Kajti ta trditev, gospoda, bila bi opravičena samo onda, ako bi se moglo samo s pomočjo nemškega jezika dospeti do kulture, a bi pa ne trebalo govoriti o kulturi starih Grekov in Rimljanov, in potem bi tudi zastoj iskali kulture v nenemških narodih, v Francozih, Italijanih, Angležih itd. Mi pa dakle vemo, da se naša šolska mladina pošilja k mojstrom starih Grekov in Rimljanov učiti se, in da kultura preje omenjenih nenemških narodov ne zaostaja za nemško.

Isto tako nijsmo mi te misli, da je nemštvo in državni interes res vsejedno. Državni interes varuje se najbolj, ako se država vlada po svojem sestavljenji. Predaleč pa sega, ako bi se hotelo dandenes v mnogojezičnej Avstriji identificirati državni interes z nemštvom. Državni interesi se v resnici ne škodujejo s tem, da se ravna s posamnimi narodi pravično, temuč z zadovoljenjem in nepreziranjem narodnostij se še le utrde; kajti ne mnogobrojna in z železnimi okovami skupaj držana, nego zadovoljna ljudstva so najmočnejša podpora državi. (Dobro! na desnej.)

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. maja.

Ker je desnica **državnega zbora** izpoznala, da se morajo nekateri paragrafi postave o noveji vojaške postavi gledé takse popraviti, vrnila je osnovo postave odseku v novo pretresovanje. Zavoljo tega državni zbor včeraj nij zboroval. — Ustavovorci, ki so ob svojem času vendar to postavo sami sprožili, ki so pravi očetje njeni in nje potrebe ne morejo tajiti, nasprotujejo jej vendar iz samega kljubovanja vladi.

Odsek za brambovsko postavo je imel včeraj sejo in sklenil zbornico vprašati — zato, da bi se mu zakona ne ovrglo več — je-li bi sprejela nove odseke predloge, ki se glasje, da se 1. z dohodki vojaške takse, ki presegajo svoto 1-2 milijonov, dogovorjeno z Ogersko, ravna kakor z letnimi državnimi dohodki in 2. zakonom se določi, koliko časa in koliko se podpirajo iz državnih novcev uboge rodbine k vojski pozvanih. Nadalje se je odsek odločil za subsidijarno plačevanjsko dolžnost staršev, dokler dotičnika povsem ali deloma živé. — V tej seji je zbog teh sklepov, ki so bili sprejeti z 12 glasovi zoper 8 naših (2 Poljaka, 1 Čeh in 1 moravski velikoposestnik so glasovali z ustavoverci) odložil grof Rihard Clam poročevanje; namesto njega je bil potem voljen za poročevalca profesor Tilšer.

Ogerska zbornica je dovolila četrtek Tiszinej vladi budget za l. 1880. Opozicija je hudo napadala Tiszo in finančnega ministra Szaparyja. Še ostreje pa je Tisza odgovarjal opoziciji, očita jo, da je predlagala samo zvečanje davka. Gledé preustrojenja ministerstva je dejal Tisza, da ne bode nobenega zdajnjega ogerskega ministra pustil pasti brez uzroka.

V Pešti je bila včeraj sodnijska obravnava zoper Danijela Kaszonyija, sodelavca radikalnega časopisa „Függetlenség“; tožen je bil zbog dveh člankov: „Lombardska o Košutu“ in „Simpatije za Irredento“. V zadnjem članku je klical svojim magjarskim rojakom: „Ne brinite avstrijskih dežel, ako jih napade italijanski pirat!“ Državni pravdnik je potem slikal prizadevanja Italije irredente, ki hoče uničiti tudi Oggersko ter jo razdeliti mej Slovane in Rumune. Dokazoval je Kaszonyijev greh zastoj — porotniki so ga vendar-le nekri vega izpoznali.

Vnanje države.

Ruski car je 29. t. m. sprejemal čestitke peterburgskih velikašev in diplomatskih evropskih zastopnikov k svojemu 69. rojstvenemu letu. Vse druge slovesnosti so se odložile zavoljo velikega tedna do ponedeljka.

Bolgarsko „narodno sebranje“ je sklenilo adreso do svojega kneza, v kateri se mu zahvaljuje, da je šel obiskat ruskega carja osvoboditelja, da je tam izrazil čutja in hvaležnost bolgarskega naroda; nadalje prosi se v tem pismu knez, naj izrazi z nova Bolgarov popolno udanost do ruskega carja in ljubezen ter hvaležnost do bratskega ruskega naroda. Narodno sebranje koncem svoje adrese želi, naj bi knez dosegel svoj cilj: združenje vseh Bolgarov.

Ker so zbog zmage Gladstona **Nemci** dobili hud nahod, zato zdravja ne privoščijo tudi svojim sosedom Rusom, ki se veselje zmage angleških liberalcev; tako piše n. pr. berlinska „Post“ o priliki 69. rojstvenega dne ruskega carja, da Rusi ne delajo prav, če se od Gladstona kaj nadejajo, kajti on jim ne bode šel nigdar na roko. — Nemcem je strah vse kosti pretresel, radi bi imeli nazaj zvezo treh cesarjev.

Italijansko ministerstvo s Cairoljem na čelu je dalo kralju svojo ostavko. Pravijo pa, da bode do občnih volitev še na vladi ostalo.

Dopisi.

Iz Ljubljane 30. aprila. [Izv. dop.] (Nezadovoljni nemški uradniki.) Glasilo Kaltenegegerjevo in družih nemškutarjev, uradnikov in neuradnikov, se je, kakor ste omenili vtorek, zelo hudovalo na našega poslanca viteza Schneida in pri tem reklo „dass er in jene Bestrebungen einstimmt, welche den Söhnen der hier zu leben verurtheilten deutschen Beamten, der hier ansässigen Fremden und überhaupt der deutschen Bevölkerung im Lande den Besuch der Mittelschulen in Krain unmöglich machen wollen.“ Iz besedij „tukaj živeti obsojeni nemških uradnikov“, posnemljem jaz, da se gg. nemški uradniki pri nas nesrečne čutijo, kajti, kdor je kje živeti „obsojen“, ta ne živi rad tam, temuč bi rad proč prišel drugam. V tem oziru pa lahko gg. nemškim uradnikom, ki so na slovenskej zemlji „živeti obsojeni“, dober svet dam in sicer dam zastoj. Proč naj prosijo od nas, naj kompetirajo, da jih slavna vlada prestavi ven iz naše slovenske dežele mej njihove nemške rojake v kako nemško kronovino. Tako bodo ustregli sebi in našemu narodu bodo veliko veselje naredili, kajti kakor se oni čutijo nesrečne pri nas („Tagblatt“ je njih glasilo, on uže vé), še veliko bolj čutimo mi, kako nemški uradniki mej slovenskim narodom nijso na pravem mestu. Torej pomagajte si proč, gospoda, mi vas bomo živo v tem podpirali. Kje „obsojen“ biti in bivati za zdravje nij pridno. In kako lahko more nemškemu človeku biti, da pride proč, saj Nemci pravijo, da se z nemškim jezikom po celem svetu pride. Kdo vraga bo potlej pri nas „obsojen“ sedel?

Iz Slovenjgraške doline 27. aprila. [Izv. dop.] Česar smo se uže dalje časa bali, to se jo pretekli četrtek vendar le zgodilo: blagorodni g. Franjo Peharc. Slovenjgradski c. k. okrajni sodnik je s svojo rod bino mesto svojega dosedanjega službovanja, kakor se govori večidelj zarad neprestanih denuncijacij nekaterih Slovenjgradskih nemškovalnih zagriznjencev zapustil, ter se je na svoje novo mesto v Ribnico na Kranjskem preselil. Dva zadnja večera njegovega tukajšnjega bivanja sta kazala, kako obče spoštovan je bil ta gospod, kajti vsi odličnejši krogi slovenjgradski brez razlike stanú narodnosti in političnega mišljenja so se brez vsega povabila in priprav okolo njega zbrali, da so mu zadnje trenutke njegovega bivanja v Slovenjem gradci kolikor mogoče s svojo navzočnostjo oslajšali, in gotovo ne rečem preveč, ako trdim, da ga izvzemši kakih pet prenapetih sebičnežev, simpatije celega okraja na njegovo novo službo spremljajo.

Preteklo soboto je tudi tukajšnje mestno starešinstvo peticiji Mariborčanov zoper vpeljavo slovenščine kot učnega jezika na srednjih šolah po Slovenskem pristopilo.

Rad bi videl, kaj bi vsi ti mestni zastopniki začeli, ako bi slovenski ne znali; še tople juhe bi si tukaj ne mogli zaslužiti! — Kaj ko bi Slovenci na to odgovorili s sklepom, da pri nobenem nemškutarji ne hčejo za naprej ničesar več kupiti, in ako bi od notarjata in odvetnika le slovenska pisma zahtevali? (Oboje to bi bilo dobro. Agitirajte narodnjaki v tem smislu. Ur.) Na tak način bi se lahko brž dokazalo, da je vpeljava slovenščine kot učnega jezika v srednje šole potrebna.

Prihodnjo soboto bo tukajšnji okrajni odbor vsled vladinega vprašanja odločil, imajo li nove katastralne pole tega okraja za naprej le slovenske ali le nemške ali slovansko-nemške ali nemško-slovanske biti.

Zanašamo se, da bodo imeli slovenski okrajni odborniki kljub nasprotnega krika nemškutarjev poguma dovolj se za to potegniti, da bodo te pole za naprej slovenske; tembolj, ker se je celo mariborski okrajni odbor za slovensko-nemške pole odločil.

Domače stvari.

— (Nova volitev na Dolenjskem) za deželni zbor kranjski namesto umrlega grofa Barba, v kmetskih občinah volilnega okraja Trebnje-Zatičina-Žuženberk-Mokronog-Litija-Radeče, razpisana je in bode 14. maja t. l.

— (Ljubljanski mestni zbor) je imel v petek večer izredno sejo. Župan pozdravlja prejšnje a zopet voljene odbornike, kakor tudi novovoljenega odbornika dr. Derča. Bivšemu odborniku dr. Ahačiču cel zbor na županov predlog votira zahvalo za njegov trud. Za župana je bil od večine voljen zopet g. Laschan z 18 glasi, 9 navzočnih narodnih odbornikov je oddalo prazne liste. Za podžupana je bil voljen z enakimi glasi g. Bürger. Potem se je vršila volitev v odseke. Voljeni so: Policijski odsek: dr. Keesbacher (načelnik), pl. Zhuber (namestnik), dr. Bleiweis, dr. Derč, Doberlet, Franc vitez Gariboldi, Anton vitez Gariboldi, Leskovic, dr. Schaffer. — Šolski odsek: Pirker (načelnik), dr. Suppan (namestnik), dr. Bleiweis, Dežman, Jurčič, dr. vit. Kaltenegeger, dr. Keesbacher, dr. Schaffer. — Odsek za Tivoli: dr. pl. Schrey (načelnik), Lasnik (namestnik).

Dalje v prilogi.

nik), Bürger, Lukman, Peterca. — V magistratni odsek, kjer je načelnik župan: Doberlet, Horak, Lasnik, dr. Pfeferer in Ziegler. — V personalni odsek: dr. vit. Kaltenegger, (načelnik), pl. Zhuber (namestnik), Franc vitez Gariboldi, dr. Pfeferer, dr. Suppan, dr. Supantschitsch, dr. Zarnik. — Finančni odsek: dr. pl. Schrey (načelnik), dr. Suppan (namestnik), Bürger, Dežman, Dreo, Leskovic, Lukman, Petričič, Potočnik. — Stavbeni odsek: Ziegler (načelnik), Bürger (namestnik), Doberlet, dr. Keesbacher, Lasnik, Lukman, Potočnik, Regali, dr. pl. Schrey. — Odsek za ubožne, kateremu je načelnik župan: dr. Derč, Dežman, Dreo, Goršič, Lasnik, Leskovic, Pirkner.

— (Dramatično društvo) bode te dni začelo razpošiljati vnanjim družabnikom knjige za minolo društveno leto. S temi novimi knjižicami se je „Slovenska Talija“ pomnožila za štiri zvezke, v katerih je na 32 polah natisnenih devet iger. Društveni odbor pri tej priliki vnanje gg. družabnike uljudno prosi, naj mu čim prej mogoče po poštnih nakazilih pošljejo društveno letnino, da bode moči o pravem časi z računom v red priti. —

— (Slovenske pisatelje) opozarjamo na razglas, v katerem Dramatičnega društva odbor po naročilu sl. deželnega odbora kranjskega denes razpisuje dve znameniti darili za izvirne dramatične proizvode slovenske.

— (Koncert) v čitalnišnji dvorani priredi prihodnjo sredo g. Gerbics soprogo. Pri tem koncertu sodeluje tudi čitalniški pevski zbor in druge domače umeteljniške moči.

— (Deželni predsednik kranjski g. Winkler) pride po končanej debati o vojaški noveli t. j. vtorek ali sredo v Ljubljano.

— (Imenovanje.) Finančni minister je imenoval J. pl. Feyrerja za finančnega tajnika pri finančni direkciji ljubljanske.

— (Umrli) je tukaj 30. aprila znani vinski trgovec g. Janez Gregorič, 77 let star. Zadel ga je v Tavčarjevej kavarni mrtud.

— (Umrli) je v ljubljanskej hiralnici sv. Jožefa 23. t. m. J. Kapelj, lokalist v pokoji, rojen na Igu 4. grudna 1797.

— (Duhovenske spremembe v ljubljanskej škofiji.) G. V. Lavtar pride iz Višnje gore v Moravce za duh. pom.; g. Fr. Rozman iz Zagorja v Višnjo goro; g. A. Šmidovnik iz Černomlja v Zagorje; g. Fr. Boncelj iz Žirov v Dražgoše; g. Fr. Alijančič iz Moravč v Žire; g. Jan. Bizjan iz Selc v Škofjo Loko.

— (Vreme.) Ko je bil pretečeni mesec april primerno lep in topel, oglasil se je nam maj s hladom in dežjem.

— (Za slovenske srednje šole) so poslale prošnje državnemu zboru občine iz ormuškega okraja, dalje trg Gorenji grad in občina Vočna pri gorenjem gradu. Proti se je oglasil Slovenji gradec, čegar župan Tomscheg uže po imenu kaže, da je čistega germanskega rodú.

— (Parna gasilnica.) V tukajšnjih meščanskih krogih se je osnoval odbor, ki namerava v Ljubljani nabirati doneske v to svrhu, da bi se kupila in požarne straži izročila parna gasilnica. Taka brizgalnica ima zlasti to veliko prednost, da bi bilo ž njo o požarih mogoče, iz Ljubljane — ne da bi zato trebalo človeških rok — dobiti vode, kolikor bi se hotelo, naj bi gorélo kjer koli v mestu ali v predmestjih.

— (Dober izgled.) Pred par dnevi je organ naše birokratske klike „Laib. Tagblatt“

pridigoval narodnim časnikom, kako sveti in nedotakljivi za časopise so profesorji, to se ve, nemški in nemškutarski profesorji, kajti slovenske in narodne je ravno ta list vselej rad denunciral. Najbrž, da po izgledu dokaže, kako sam svoj nauk z nemško vestjo izpolnjuje, „Tagblatt“ grdo opsuje v listu od petka pod naslovom „Gefälligkeits-Slovenen“ necega profesorja tukajšnje pripravnice, trdega Nemca, in sicer (kar se tiče slovenske petije kar mi vemo) celo po krivem.

— (Železnica od Celja do Škofje Loke in Gorice.) V graški „Tagesp.“ beremo, da se govorica razširja, da je vojno ministerstvo za to zavzeto, da bi se zidala železnica od Celja po Savinjske dolini, čez Kamnik, Loko in Idrijo v Gorico, da se tako po krajšem potu more do italijanske meje, nego ga daje južna železnica.

— (Nova državna cesta.) Izza Poljan nad Loko se piše „Sl.“ 26. aprila: Prve dni t. m. so merili in pregledovali cesto, koja gre po poljanski dolini čez Kladje proti Cirknemu naprej na Tomin. To kantonsko cesto bodo premenili v državno cesto. Vsi pametni poljanski dolinci, pa tudi hribovci z veseljem ta načrt pozdravljajo, a tudi za državo je jako važna, ker ta nova cesta gre proti laškej meji in ravno tu nam je treba dobre cestne zveze.

— (Občinska volitev.) V Kanderšah, okraja litijskega, je voljen za župana g. Matija Obreza, za svetovalca pa posestnika J. Lautar in g. Josip pl. Pilpah.

— („Slovenski Gospodar“) mariborski piše pod naslovom „Prva zmaga slovenska v državnem zboru“ sledeče: „Naša slovenska žilavost, neomahljiva vstrajnost in naposled srečno doma dognana složnost podpirana od modre politike naših lani izvoljenih poslancev prodrla je prvokrat do toliko zelene in moramo reči — sijajne zmage... Dokler bodo naši poslanci tako modro postopali, kakor do sedaj, zboruje sedanji državni zbor, in ostane grof Taaffe minister ter se ne umakne liberalnemu ustavaku, potem nij dvomiti, da bodo resolucije izvršene.“

— (Ljutomerska okrajna posojilnica) ima 9. maja t. l. občni zbor. Načrt: račun od l. 1879 z določilom o letnem pridobitku in odvezo načelnštva zastran tega računa, izločitev društvenikov, ki društvenih pravil ne izpolnjujejo, izrebanje in volitev 5 udov v nadzorno svetovalstvo. Zborovalo se bode v šolskem poslopji ob 8. uri predpoludnem.

— (Požar.) Dne 16. pr. m. je poleg Verneka v litijskem okraji navlašče zažgal gozd mlad 17 let star fante iz Mavč; zgorelo je tri orale gozda; požigalca so na mestu zasačili, a ušel jim je, ter ga zdaj iščejo.

— (Deček samomorilec.) Trinajstletni deček gospodarja F. Krajarja v Kovlerji na Kočevskem se je 14. m. m. obesil v hlevu svojega očeta. Brat ga je našel mrtvega zvečer, ko je stopil v hlev. Zakaj se je deček obesil, tega ne ve nobeden.

— (Rop.) Pri Malej Nedelji na slovenskem Štajerskem je v gozdu nepoznan človek z nožem napal 13letnega sina J. Ratekovega od sv. Lovrenca na dravskem polji in mu oropal 1 gld.

— (Surovost.) Ničvreden pobalin Fr. Gorinšek je 24. t. m. v Zbelovem v Konjiškem okraji v gorici zaklal 79letnegj starčka P. Grila, ker mu ta nij hotel vina piti dati. Starček je drugo večer umrl. Ubijavca so odgnali žandarji v Konjice, kamor je rad šel rekoč: zdaj imam vendar „gvišen kvartir“ in „dobro košto“.

— (Dve blazni sestri) Ana in Marjeta Pušnik, po domače Lebčnjak, 26 in 28 let stari, sta — kakor njiju oče v „Dan.“ piše — uže pred veliko nočjo šli od doma, kakor se je zvedelo, na Braslovce, od Vranskega na Motnik, proti Kamniku na Kranjsko itd., ter ju še sedaj nij domov v Gorenje, fare Paške, pošta Šoštanj. Če na Kranjskem, ali kjer si bodi, kdo zvé za nji, je lepo prošén, naj to naznani občinskemu županu g. Fr. Stebloniku na Raki.

— (Ponarejeno vino.) Iz Trsta se nam piše, da je dal tamošnji mestni magistrat preiskati vsa vina po zalogah, ladijah in gostilnah, in da so večaki v mnogih krajih našli to pijačo pomešano s škodljivimi tvarinami (fuhsinom itd.) Taka vina prodajati so potem ostro prepovedali. Ali bi ne bilo tudi v Ljubljani dobro in koristno, ako bi se razna vina, katera pridejo zlasti z Magjarskega na prodaj, po strokovnjacih preiskala?

— (Nesrečno skočil na tramvay-vagon) je v ponedeljek popoldne v Trstu neki zlatar. Voz je namreč bil še v teku, ko je nánj poskušal priti nesrečnik, — spodrsnilo se mu je, da je pal, leva noga mu je prišla pod koló in zlomilo mu je piščál.

— (Neprevidno igranje.) V Primorji je obče navada, da ob nedeljah in praznikih ljudje balinajo, t. j. mečó lesene kroglo in z njimi pobijajo kegle. Zadnjo nedeljo so zvečer tudi nekje blizu Trsta balinali in jeden igravec je takó neprevidno vrgel kroglo, da je odletela in zadela petletno Marijo Šmuc na levo oko. Krogla jej je strla kost pri očesu. Siroto so odnesli v tržaško bolnico.

— (G. semeniški podvodja dr. Ant. Jeglič) v „Slov.“ objavlja, da je on pisatelj onih dveh strastnih in provokatoričnih napadov na nas in na dr. Tavčarja, katere smo mi po inicijalah šifre in po prostovoljnjej povedbi jednega sodelavca „Slov.“ pripisovali podpredsedniku „Matice“ dr. Jarcu, o katerem pa nismo rekli — nič neresničnega, torej nič nepoštenega, kar bodi tudi Jegliču povedano, kateri se zastonj domišlja, da bomo morda njega priznali za kompetentnega ali opravičenega ošabno visoko doli soditi o „poštenosti“ in (naravnost ali nenaravnost) o „hudo-biji“. Prav ima sicer g. Jeglič če pravi: „nič se mi bolj ne gnjusi, kakor grdo, strastno, krivično strankarstvo“. Samo da bi g. podvodja Jeglič, ko bi mirno sam sebe premislil, videl, da tiči z onima svojima spisoma in z zadnjo svojo poslanico ravno on sam v svojem obsojevanji prav v sredi „strastnega strankarstva“. — Sicer je pa to naša zadnja beseda.

Razne vesti.

* (Potreba, da tudi jezic zna deželni jezik!) Iz Českega se piše: V Liberch (Reichenberg) je oddal nekdo pismo, imejoče razločno pisan češk naslov: pán Josip Andel, „kavarna London“ v Praze. Uradnik na pošti je razumel od vsega tega samo besedo „London“, zato je poslal pismo na Angleško. Londonski poštar, ki je bil tudi odličén jezikoslovec, je čital besedo „kavarna“ za „Kanada“ in hajdi — pismo je romalo tija. Tukaj šele je poštni uradnik (najbrž kak Čeb) umel, kam je naslovano pismo in zapisal je nanj besedo „Prag“, takó da je po več mesečnem potovanji naposled vendar srečno prejel naslovanec. Ta dogodek — smešno-tragičen je — jasno priča, kakó se blamira Nemec, kateri zaničuje in se iz sovraštva nehče učiti jezika onega naroda, katerega kruh je, misleč, da je vsezveličevna nemščina popolnem zadostna vsakomu, da pride v nebesa! Ad exemplum! —

* (Hrvatski gimnazij v Spljetu.) Kakor smo uže poročali, ima biti dosedanji spljetski italijanski gimnazij počenši z novim šolskim letom izpremenjen v čisto hrvatsk zavod. Dalmatinski cesarski namestnik fem. baron Rodić je zatorej prejel od mnogih občin dalmatinskih zahvalne adrese, izražujoče toplo hvaležnost in stalno udanost cesarju in ministerstvu. Dne 18. aprila so tudi stanovniki spljetski posebno praznovali in se veselili, da dobodo skoraj gimnazij, kjer se bode mladina poučavala v domačem narodnem hrvatskem jezici. Kdaj dočakamo Ljubljancje in obče Slovenci ónega veselega dne? Tolažimo se z nádejo, da pride skoraj!

* (Redka poroka.) V Budapešti na Ogerskem se je poročil 72letni črevljár L. s 70letno svojo ljubico, s katero je uže od leta 1842 živel v skupnem gospodinjstvu. Novo poročencev hči ima uže 51 let. Poročni dever je imel tudi 72 let.

* (V Rabu naj bodem obešen!) V nekem ogerskem mestu, kjer je proglašen preki sód, so nedavno obsodili nekega zločinca v smrt na vešalih. Ko so kaznjencu javili obsodbo ter mu ob enem razložili, da nema pričakovati pomiloščenja, vprašal ga je predsednik sodišča, ali še česa želi. Vprašanec odvrne hladnokrvno: „V Rabu naj bodem obešen!“ Kakor znano, je pred nekoliko tedni tamkaj obešeni morilec Takacs zopet oživel, ker so ga premalo časa pustili viseti na vešalih.

* (Ljubosumnik.) V Trstu je dne 26. aprila 31letni trgovski pomočnik E. Povše iz ljubosumja zasadil opoludne po ulici idoče svoj ljubici M. Dekleva nož v hrbet, a se potem sam javil policiji. Težko ranjenega 22letnega dekleta so prenesli v bolnico, a nje surovega čestitelja so déli v kriminalni zapor.

* (Kdo bode plačal?) V gostilno pride natakár, brez posla pohajajoč, si da pri nesti jedi in pijače dovolj, a naposled se zbešedi z gosti in ti ga postavijo pred vrata — kar je temu bilo gotovo zelo všečno. Zdaj še

le se je pričela resna pravda. Gostilničár je namreč zahteval, naj gostje poravnajo neplačeni natakárjevi račun. Pivci so se odločno branili, in zato jih oštir zdaj toži.

* (Dragocén kamen.) Ud berlinskega politehničnega društva je v nekej ondotnej zbirki zasledil safir, ki tehta petnajst úneč. Ta največji dragi kamen te vrste se ceni, da ima vrednost celih dvaintrideset milijonov goldinarjev.

* (Nesrečna jahačica.) Iz Pariza se poroča dne 24. aprila: Včeraj je elegantna amazona, vikomtesa C., katere rodovina staneje v Versaillu, zasedla novega svojega angleškega konjiča, hoteča ga poskusiti. Ko je žival udarila jahačica, spustila se je v besen dir. Nesrečna vikomtesa se je zdrknila raz sedlo, a ujela se je v stremenu ter jo je splašeni konj neusmiljeno vlekli po drevoredih, da je bilo izprehajalcev kar groza. Brzonogega dirjalca nij bilo nikomur moči ujeti ter obustaviti, in še le ko je utrujen se zgruzil na zemljo, so našli njega jahačice truplo strašno razmesarjeno, brez glave in brez prstov na zlomljenih rokah.

* (Egiptске piramide v nevarnosti!) V nekem pariškem listu se je oglašil potnik, kateri je nedavno obiskal piramide v krajih Gizeh, Sakkarah, Dayfour in Meydor. On poroča, da se ta egiptska kraljevska grobovja zelo vandalično podirajo. Na ukaz khedivov se iz teh slavnih zgradb trgajo velike skaline, katere rabijo zidanju neke nove mošeje. Evropske vevlasti bodo gotovo storile potrebne korake, da se potomcem ohranijo ti znameniti mnogovečni egiptski spomeniki.

* (Magjarski hrost.) Profesor Müller na češkej politehnik v Pragi je pred kakšnimi 6 meseci kupil sklenico stolčene paprike. Pred nekoliko dnevi je v sklenici opazil ličinke in tudi popolnem zraščene hrosta (kebra), spadajočega v vrsto rilčkarjev. Učenemu možu se je ta prikazen čudna zdela, kajti znano je, da paprika ali tudi navadni poper, ako ga po-

suješ na kakega hrosta, živalico umori. Profesor Nikerle je napravil s tem rúdečerjavim okolo 4 linije dolgim rilčkarjem poskuse; zaprl ga je v prazno sklenico, posle četririh ur mu je nasul vanjo paprike, in „magjarski hrost“ je svojo národno jed kaj hlastno používal.

Umrli so v Ljubljani:

26. aprila: Rozalija Grinberger, hči železniškega uradnika, 5 let, v Travniških ulicah št. 5.
27. aprila: Izidor Haniš, godec, 39 let, v Građišt. št. 14, za jetiko.
29. aprila: Marija Jančar, delavca hči, 14 dnij, na sv. Petra cesti št. 55, za slabostjo.
30. aprila: Angela Jesenka, krojačeva hči, 11 m., stari trg št. 11, za božjastjo.
V deželnej bolnici:
26. aprila: Janez Sukanec, delavca sin, 3 leta.
— Liza Drnovšek, gostja, 63 let.
27. aprila: Josip Hudolin, gruntar, 30 let.
28. aprila: Matija Poje, delavec, 18 let. — Simon Hafner, delavec, 48 let.
29. aprila: Janez Ozanič, delavec, 29 let, za pljučno vnetico. — Janez Prinčič, delavec, 34 let. — Jakop Marenka, gostač, 82 let, za starostjo.

Tržne cene

v Ljubljani 1. maja t. l.

Pšenica hektoliter 10 gld. 41 kr. — rež 6 gld. 81 kr.; — ječmen 5 gld. 39 kr.; — oves 3 gld. 56 kr.; — ajda 5 gld. 51 kr.; — pros 5 gld. 39 kr.; — koruza 6 gld. 66 kr.; — krompir 100 kilogramov 3 gld. 40 kr.; — fižol hektoliter 9 gld. — kr.; masla kilogram — gld. 82 kr.; mast — gld. 70 kr.; — špeh frišen — gld. 54 kr.; špeh povojen — gld. 67 kr.; — jajce po 1³/₄ kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednine kilogram 54 kr.; — telečnine 48 kr.; — svinjsko meso 60 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld. 87 kr.; — slame 1 gld. 78 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 6 gld. 20 kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

Dunajska borza 1. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	72 gld.	90 kr.
Enotni drž. dolg v bankovcih	72	90
Enotni drž. dolg v srebru	73	25
Zlata renta	89	—
1860 drž. posojilo	130	—
Akcije narodne banke	835	—
Kreditne akcije	276	60
London	119	—
Napol.	9	48 1/2
C. kr. cekini	5	61
Državne marke	58	65

Tužci.

30. aprila:

Pri **Slonu**: Engel, Bucher, Kaiser iz Dunaja. — Toman, pl. Smigots iz Trsta — Breune, Sohr iz Dunaja.
Pri **Mališi**: Keleman iz Dunaja. — Luger iz Dalmacije. — Raguli iz Dunaja. — U. bandič iz Dvora. Moss iz Dunaja. — Samet iz Kasla. — Sovdat, dr. Petris iz Voloske. — Polak iz Dunaja.
Pri **avstrijskem cesarji**: Johanič iz Zagreba. — Schauer iz Dunaja. — Paskali iz Idrije.

Rudninska kopelj TOPLICE na Dolenjskem

se odpre 1. maja.

Ta rudninski studenec, 30° R., priporoča se zoper vse **kroniške bolezni**; tu se lahko vdravi tudi **inhalacijsko** s **siratk** in **brezkrvni** ter **bolni na pljučah** dobivajo **kopelji v banah**.

Obskrbljene so **nove postelje**, dobiva se **dobra jed** in **izvrstno vino** ter streže se skrbno.

Avust Kulavio,
prakt. zdravnik in najemnik kopelji.

(182—3)

Razpis daril.

Na podlagi sklepa sl. deželnega zbora Kranjskega je sl. deželni odbor namenil:

- 400 gold.** (štiri sto goldinarjev) za darilo pisatelju najboljšega **resnega igrokaza**, vzetega iz **Kranjske ali Avstrijske zgodovine**, katerega predstavljanje mora izpolniti celi glediški večer;
- 200 gold.** (dve sto goldinarjev) za darilo pisatelju najboljših **veselih igr**, obstoječe **najmanj iz dveh dejanj**.

Pri presojanji se bodo v poštev jemale le igre, katere dozda še niso bile niti tiskane niti predstavljane. Igri, katerima bode prisojeno darilo, ostaneta lastnina „Dramatičnega društva“.

Po naročilu sl. deželnega odbora od dne 24. aprila t. l. št. 324 podpisani društveni odbor razpisuje omenjeni darili, pristavlja, da se rokopiši morajo „Dramatičnemu društvu“ poslati vsaj do 31. decembra tekočega 1880. leta.

Na vsak rokopis naj se zapiše kak motto, ime pisateljevo pa priloži v posebnem zapečatenem listu, na katerem je isto tako motto rokopiša.

V Ljubljani, 19. dan aprila 1880.

Odbor „Dramatičnega društva“.

Nove vozne liste

za železnice

prav po nizkej ceni priporoča

„Národna tiskarna“ v Ljubljani

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Vabilo

k zborovanju členov oddelka I-V.

ki se bode vršilo dne 17. maja t. l. po 10. uri dopoludne, v vlastnej hiši banke „Slavije“ (senovažni trg, p. št. 978-II) v Pragi.

PROGRAM:

Oddelka I-II: zavarovanje kapitalov in dohodkov. 1. Dopolnilna volitev pregledovalnega odbora in namestnikov.

2. Volitev petih členov in treh namestnikov pregledovalnega odbora samoupravnih društev za zavarovanje dohodkov sploh in vžitka posébe.

Oddelka III: (Vzajemno podedovanska društva) Dopolnilna volitev pregledovalnega odbora in namestnikov.

Oddelka IV: (zavarovanje proti ognju) 1. Dopolnilna volitev pregledovalnega odbora oddelka in namestnikov.

2. Dopolnilna volitev pregledovalnega odbora in namestnikov za samoupravno mlinarsko zadrugo IV. oddelka.

Oddelka V: (zavarovanje proti toči) dopolnilna volitev pregledovalnega odbora in namestnikov.

Legitimacijski listki dobivajo se pred obnim zborom pri glavnem ravnateljstvu (senovažni trg p. št. 978-2).

V Pragi, dne 26. aprila 1880.

Upravilno svetovalstvo vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi.

Izpisek iz pravil vseh oddelkov. V smislu §. 8 pravil odd. I in II, §. 10 pravil III, in §. 3 splošnih določb za vse oddelke zavarovanja premoženja morejo se gospodje členi teh zborovanj oddelkov vdeležiti ne gledé na visokost zavarovanega kapitala ali trajanje zavarovalne dobe.

(192)

Naznanilo.

Po sklepu likvidacijskega odbora se ima tretje, v občenem zboru delničarjev 20. t. m. jednoglasno skleneno doplačilo 24 gld. na vsako delnico v dveh obrokih, in sicer prvi najdalje do konca maja, drugi do konca avgusta 1880 pri banknej kasi doplačati.

Po preteku teh obrokov se bodo zamudne obresti priračunile. (174—3)

Likvidacijski odbor

prve občne banke „SLOVENIJE“ v likvidaciji,
v Ljubljani dne 22. aprila 1880.

Razglas.

Ker bode letos semenj v Velikih Laščah dne 13. maja, t. j. sv. Janeza Nep. dan, bode letošnji semenj v Sodražici namesto 13. maja, uže 12. maja, t. j. na sv. Pankracija dan.

Županstvo v Sodražici,
dne 24. aprila 1880.

(175—3)

Župan: Fajdiga.

Važno za gostilničarje!

Podpisani po zelo nizke ceni izdelujem vsake velikosti

ledenic (Eiskasten),

v katerih se dajo dobro hraniti pivo in jedi. Vnanja naročila izvršujem takoj in točno.

Janez Podkrajšek,

(110—7)

v Ljubljani, v Trnovem hiš. št. 19.

Danes v nedeljo 2. maja
se bode odprlo

kegljišče

na gostilničnem vrtu

„pri Novem svetu“
(„zur neuen Welt“).

Gosp. p. n. kegljalce vabim k obilemu obiskovanju, ter obljubim, da bode vedno moja skrb, čest. gospodom gostom z izvrstnim pivom, nepopačenim čistim vinom in z dohro kuhinjo cenó postreči.

Janez Merštel,
gostilničar.

(189)

Bergmanovo

milo za pége,

s katerim se pége na lici odpravljajo popolnem, priporoča po 45 novč. komad lekarnar J. Svoboda na Prešernovem trgu. (136—3)

Samo pri

M. Neumannu,

v Ljubljani, Slonove ulice 11.

Popolna obleka

gld. 16.—

Površnja suknja

gld. 12.—

Velika izber

oblek za dečke in za otroke.

Toilette za gospé,

jagnet-ogrinjala

za vspomlad,

po najnižji ceni.

Vnanja naročila izvršujó se točno in s poštnim povzetjem in kar nij po vseči, se brez ugovora izmenjava. (150—4)

„SLAVIJA“, vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

VABILO

k drugemu rednemu občnemu zborovanju

pokojninskega zavoda zastopnikov vzajemno zavarovalne banke „SLAVIJE“ v Pragi

ki se bode vršilo v lastnej hiši banke „SLAVIJE“ na senovážnem trgu pop. št. 978-II. v Pragi,

dne 18. maja t. l. ob 10. uri dopoludne.

PROGRAM:

1. Letno poročilo za 1879.

2. Volitve: a) šestih členov upravnega odbora pokojninskega zavoda;
b) šestih namestnikov.

Izpisek iz pravil zastopniškega pokojninskega zavoda.

Čl. 15. Upravni odbor zastopniškega pokojninskega zavoda „Slavije“.

Neposredno upravo pokojninskega fonda oskrbuje poseben odbor, ki obstoji:

a) iz enega člana upravnega svetovništva, katerega posijednje iz svoje srede izvoli;
b) iz uradujočega ravnatelja in glavnega tajnika;

c) iz šestih poverjenikov, katere udeležniki pokojninskega fonda iz svoje srede izvolijo.

Razen tega voli se za vsakega poverjenika še namestnik, vseh vkup torej šest, kateri morajo vsi v Pragi ali pa v njenej najbližnji okolici stanovati.

Ti namestniki zastopajo prave odborne člene, ko bi utegnili biti zadržani.

Poverjeniki se volijo vselej za eno leto v občnem zboru udeležnikov, ki se v ta namen vsako leto sredi meseca maja skliče; člen upravnega svetovništva pa se voli vselej za eno leto, ko se upravno svetovništvo konstituira.

V Pragi, dne 26. aprila 1880.

(193)

Upravno svetovništvo vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi.

„SLAVIJA“,

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Vabilo

k

dvanajstemu rednemu občnemu zboru

členov vseh oddelkov,

ki se bode vršil

dne 17. maja t. l. ob 9. uri dopoludne

v lastnej hiši banke „Slavije“ na senovážnem trgu pop. št. 978-II.
v Pragi.

Program:

1. Sklepovanje o letnem poročilu pro 1879 in o predlogih upravnega svetovništva.

2. Poročilo računskih pregledovalcev.

3. Volitve:

a) štirih členov in treh namestnikov upravnega svetovništva;

b) treh računskih pregledovalcev in dveh namestnikov;

c) osmih razpravnih sodnikov;

d) poverjenikov za glavne zastope.

4. Določitev nagrade računskim pregledovalcem.

Izpisek iz pravil:

§. 31. III. Občnega zbora udeleževati se, voliti in voljeni biti, so opravičeni:

a) ustanovniki,

b) tisti členi banke, ki imajo v enem oddelkov I, II. in III. najmanje 1000 gold. ali temu kapitalu enake vrednosti dohodkov, ali v enem drugih oddelkov najmanje 10.000 gold. za najmanj celo leto zavarovanih.

IV. Vsakdo ima v občnem zboru samo po jeden glas. Namestništvo se razen slučajev, navedenih v §§. 26. in 28. spl. prav. le na tak način dovoljuje, da mora namestni član, kateremu poleg § 31 III. b) spl. prav. ne pristoji pravica udeležiti se občnega zbora v ta namen, da prejme legitimacijski list, pokazati pooblastilo, katero mora biti ne le od člana, ampak tudi od pooblaščenca lastnoročno podpisano in izgotovljeno na tistej tiskovini, katero v ta namen pošlje pooblaščenec na zahtevanje glavno ravnateljstvo. Pooblastilo izroči ravnateljstvo potem, ko ga je pregledalo in podpisalo, pooblaščenec.

V. Kdor se hoče udeležiti občnega zbora ima to najkasneje osmi dan*) pred občnim zborom objaviti ravnateljstvu, katero mu izroči legitimacijski list in program občnega zbora.

VI. Koncem vsakega leta, računši od enega občnega zbora do drugega, izstopijo štirje člani, ki so najdalje poslovali; pri onih, ki s poslovali enako dolgo, odloči žreb. Oni kateri so izstopili, morejo se zopet voliti.

(Iz upravnega svetovništva izstopijo letos gosp.: Rudolf Novák, K. P. Kheil sin, JUDr. Jos. Milde in JUDr. Jan. Jerabek.)

V Pragi, dne 26. aprila 1880.

(191)

Upravilno svetovništvo

vzajemno zavarovalne banke „SLAVIJE“ v Pragi.

*) T. j. letos do incl. 9. maja (od 8. ure dopoludne do 1. popoldne).

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.